

decreta contralre temptaverit, et ea, quæ a nobis pie indulta sunt, privilegia convellere præsumperit, noverit se (si præsul vel minister est) ex auctoritate videlicet beati Petri apostolorum principis, cui Dominus Jesus Christus; Deus noster, ligandi solvendique in cœlo et in terra potestatem concessit, proprio esse privatum officio; si de sæcularibus laicisque fuerit, a participatione corporis et sanguinis

Domini Jesu Christi cognoscat se esse segregatum, quousque videlicet quod temere perpetravit humiliter corrigat, et de excessu penitendum gerat. Dat. x Kalend. Januarii, imperantibus piissimis Augustis, Constantino majore imperatore anno xxii, post consulatum ejus anno sed et Heraclio atque Tiberio novis Augustis, ejus fratribus, anno xviii, indictione secunda.

ANNO DOMINI DCLXXVIII.

DONUS

PONTIFEX ROMANUS.

NOTITIA HISTORICA IN DONUM.

(Ex Mansi, ampl. Conc. Collect.)

^a Donus, natione Romanus, ex patre Mauricio, ^B sedit annum unum, menses quinque, dies decem. Hic atrium beati Petri apostoli superius, quod est ante ecclesiam [quod paradus dicitur] in quadriporticum magnis marmoribus stravit, sed et ecclesiam apostolorum sitam via Ostiensi, ut decuit, restauravit atque dedicavit. Itemque ecclesiam sanctæ Euphemie positam via Appia similiter dedicavit. Clerum quoque diversis ordinibus et honoribus amplavit. Hic reperit in urbe Roma, in monasterio quod appellatur Boetianum, Nestorianitas, monachos Syros, quos per diversa monasteria divisit. In quo prædicto monasterio monachos Romanos instituit. Hujus temporibus ecclesia Ravennatum, quæ se ab Ecclesia Romana segregaverat causa autocephalie, denuo se pristinae sedi apostolicæ subjugavit. Cujus

ecclesiæ præsul nomine Reparatus e vestigio, ut Deplacuit, vitam finivit. Hic dum esset electus per Augusti mensem, ^c apparuit stella a parte Orientis a galli cantu usque mane per menses tres, cujus radii cœlum penetrabant. In cujus visione surgentis [*Cod. Luc.*, surgentes] omnes provinciæ et gentes mirabantur, quæ post [quidnam esse possit] in semetipsam reversa disparuit. Pro quo capitulo et maximo [*Cod. Luc.*, maxima] mors a parte Orientis subsequuta est [Post eam apparitionem unaxima mors a parte Orientis subsequuta est]. Fecit autem ordinationem unam, presbyteros decem, diaconos v, episcopos per diversa loca numero sex. Qui etiam sepultus est ad beatum Petrum apostolum sub die 11 [*Cod. Luc.*, 1v] Idus Aprilis, et cessavit episcopatus menses duos, dies xv.

^a Donus. Donus, quem alii Domnum, alii Domnionem, alii Conum sive Cunonem appellant, anno 676, ipsis Kalendis Novembris, creatus est pontifex Romanus: quod cum Theodoro Constantinopolitanæ sedis episcopo Monothelita innotuisset, intermissis quas de sui ordinatione ad eum scripsisse debebat litteris synodalibus, misit duntaxat epistolam hortatoriam qua petebatur ut tandem aliquando concordia inter orientalem et occidentalem Ecclesiam sanciretur. Constat ex epistola Constantini imperatoris, quam ipse ad Donum transmisit. Quid ad eas pontifex rescripserit, ignoratur.

Hoc tempore Constantinus imperator bellicis curis solutus, pace cum Saracenis composita, ad pacem ^D Ecclesiæ restituendam totum animum adiecit; restiterunt Monothelitarum signiferi Theodorus Constantinopolitanus et Macarius Antiochenus episcopi, qui cum Romanorum pontificum acerrimi hostes et adversarii essent, invito imperatore, retento solius Honorii nomine, quasi is cum Monothelitis senserit,

Vitaliani aliorumque pontificum Romanorum nomina (ut videre est act. 8 sextæ synodi) e sacris diptychis abstulerunt. Quo facto imperator vehementer exagitatus, Theodorum episcopatu deposuit, eique Georgium quemdam subrogavit; atque ad reconciliandam utramque Ecclesiam orientalem et occidentalem, ad Donum papam, sacram, quæ exstat initio actionis sextæ synodi, imperialem ille quidem direxit, sed cum vita functus esset, antequam Romam afferretur, Agathoni reddita fuit. Sev. Bix.

^b Sedit annum unum, menses v, dies x. Ex epistola Constantini imperatoris ad Donum scripta colligitur, ipsum ad aliquot menses amplius sedem propagasse, cum reperitur data pridie Idus Augusti anno 678. Quæ enim ratio patitur ut post menses quatuor obitus Romani pontificis imperatorem adhuc latuerit? Id.

^c Apparuit stella. De hac stella vide Bedam, lib. iv, c. 12. Id.